

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 11/07
06.12.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dušanke Marjanović i Dragana Skoka, članova veća, sa savetnikom suda Jelenom Tišma-Jovanović, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, koga zastupa AB, advokat, radi poništaja rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreske uprave - Regionalnog centra Novi Sad, br. 431-23/06 od 28.04.2006. godine, u predmetu doprinosa, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 06.12.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca, izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreske uprave - Filijale Zrenjanin broj 431-41/1238 od 13.01.2006. godine, kojim je tužilac zadužen konačnim iznosom doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje za period od 02.04.2003. godine do 12.09.2003. godine u iznosu od 16.458,89 dinara.

Tužilac u tužbi osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primene materijalnog prava i povrede pravila postupka. Ističe da je 01.03.2003. godine registrovao "BB", a da je u to vreme bio na snazi propis po kome vlasnik samostalne radnje koji je u radnom odnosu, ne plaća doprinose za penzijsko i zdravstveno osiguranje, kao ni za slučaj nezaposlenosti i da je zbog nerentabilnog poslovanja, odjavio radnju 12.09.2003. godine, ali da je 03.02.2004. godine, odnosno 5 meseci nakon odjave radnje, Poreska uprava njemu dostavila rešenje o plaćanju doprinosa za penzijsko osiguranje i osiguranje za slučaj nezaposlenosti. Ističe da je on kao tužilac zaposlen na neodređeno vreme u Opštoj bolnici u Zrenjaninu, te da se stoga na njega ne odnosi nijedan od slučajeva iz člana 12. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, na koje se tuženi poziva. Predlaže da Vrhovni sud Srbije uvaži tužbu i poništi osporeno rešenje.

U datom odgovoru na tužbu tuženi organ ostao je u svemu pri razlozima iz osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Nakon ocene navoda tužbe, odgovora na tužbu, te celokupnih spisa predmeta ove upravno-pravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je neosnovana.

Iz spisa proizlazi da je prvostepeno rešenje od 13.01.2006. godine, doneto u izvršenju presude Vrhovnog suda Srbije U. 2139/04 od 26.11.2004. godine, kojim je tužba tužioca AA uvažena i poništeno rešenje Ministarstva finansija i ekonomije Republike Srbije, Poreske uprave, Organizacione jedinice, Regionalnog centra Novi Sad, broj 431-371/2004 od 25.03.2004. godine, a kojim odbijena kao neosnovana žalba tužioca izjavljena na rešenje prvostepenog organa od 31. 12. 2003. godine, a kojim je tužiocu utvrđeno konačno zaduženje doprinosom za penzijsko i invalidsko osiguranje za period od 02.04.2003. do 12.09.2003. godine, kao i doprinos za osiguranje za slučaj nezaposlenosti za period od 23.07.2003. do 12.09.2003. godine, jer je po nalaženju Vrhovnog suda Srbije u citiranoj presudi osnovan navod iz tužbe da je nezakonito rešenje upravnih organa u delu koji se odnosi na obavezivanje tužioca na plaćanje doprinosa za slučaj nezaposlenosti jer Zakon o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposleni («Službeni glasnik RS», broj 71/03), ni u jednoj svojoj odredbi ne propisuje obavezu plaćanja ovih doprinosa i za osiguranika zaposlenog koji obavlja samostalnu privrednu delatnost, odnosno obavezu plaćanja doprinosa za slučaj nezaposlenosti.

U ponovnom postupku prvostepenim rešenjem od 13. 01. 2006. godine, koje je doneto u izvršenju citirane presude Vrhovnog suda Srbije, tužilac je zadužen konačnim iznosom doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje za period od 02.04.2003. do 12.09.2003. godine, u iznosu od 16.458,89 dinara.

Po oceni Vrhovnog suda Srbije, pravilno je postupio tuženi organ kada je osporenim rešenjem odbio kao neosnovanu žalbu tužioca izjavljenu na prvostepeno rešenje od 13.01.2006. godine, jer je u prvostepenom postupku utvrđeno da je tužilac bio zaposlen, a da je istovremeno bio i vlasnik "BB", pa je shodno odredbi člana 191. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, u obavezi da plaća doprinos za penzijsko i invalidsko osiguranje na najnižu zakonom utvrđenu osnovicu, po osnovu obavljanja samostalne delatnosti i to 02.04.2003. godine do dana obavljanja delatnosti, a doprinosom za osiguranje za slučaj nezaposlenosti tužilac nije zadužen.

Sa iznetog, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužilaca Vrhovni sud Srbije je, na

osnovu odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 06.12.2007. godine, U. 11/07

Zapisničar Predsednik veća - sudija

Jelena Tišma-Jovanović, s.r. Ljubodrag Pljakić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MĐ